

Elders
Valērijs V.
Kordons

no
Septiņdesmitajiem

Lielska mācība

„Es . . . [atvērsu] debess logus
un [likšu] svētībai pa tiem pārpilnībā
nolīt pār jums!” (Maleahija 3:10).

Es uzaugu Gvatemalā un manai ģimenei piederēja rūpnīca, kurā tika ražoti sporta komandu formas tērpi.

Mans tētis vēlējās, lai viņa bērni iemācītos cītīgi strādāt, tāpēc mēs viņam palīdzējām rūpnīcā. Kad es biju maziņš, es bieži iekūlos nepatīkšanās. Man kaut kā vienmēr sanāca salauzt lietas! Taču, kad es kļuvu vecāks, mans tētis man atļāva parūpēties par šujmašīnām.

Viņš mums maksāja par padarīto darbu un jautāja: „Ko tu darīsi ar savu naudu?” Es zināju, kāda ir pareizā atbilde: „Es samaksāšu desmito tiesu un krāšu misijai.”

Kad man bija 13 gadi, mūsu uzņēmums zaudēja daudz naudas. Mums nācās pārdot ļoti daudz šujmašīnu. Divsimt strādnieku vietā mums palika mazāk par pieciem. Viņi strādāja mūsu mājas garāžā.

Es vienmēr biju maksājis desmito tiesu, bet vēl nebiju sapratis, cik svarīgi tas ir. Tad es guvu lielisku

mācību. Kādu sestdienas rītu es dzirdēju, kā mani vecāki klusām sarunājas.

Mans tētis mammai teica, ka naudas ir tikai tik daudz, lai vai nu samaksātu desmito tiesu, vai arī iegādātos pārtiku. Abiem naudas nepietika. Es biju noraizējies. Ko tētis darīs?

Svētdienā es redzēju, kā tētis iedod aploksni mūsu draudzes prezidentam. Viņš izvēlējās samaksāt desmito tiesu! Es par to priecājos, taču biju arī noraizējies. Ko mēs ēdīsim?

Nākamajā rītā daži cilvēki piekļāvēja pie mūsu durvīm. Viņi teica, ka viņiem steidzami ir nepieciešami formas tērpi. Parasti cilvēki mums maksāja pēc pasūtījuma izpildes. Taču šie cilvēki samaksāja tētīm tajā pašā dienā, pat pirms formas tērpu izgatavošanas!

Vienā nedēļas nogalē es biju apguvis brīnišķīgu mācību, ko es atcerēšos visu mūžu. Desmitās tiesas likums mums palīdz nostiprināt ticību un izrādīt pateicību Debesu Tēvam. Desmitās tiesas maksāšana ir svētība! ■